

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno diplomanta: **Jan Minařík**
Téma práce: **Změna stran řízení**
Rozsah práce: **59 stran vlastního textu**
Datum odevzdání práce: **dle informačního systému, práce datována 15. 11. 2019**

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Téma zvolené autorem považuji za aktuální, a to zejména s ohledem na diskuse o možné rekonstrukci právní úpravy sporného civilního řízení. Mimo to není v české právní nauce v současnosti nijak komplexně zpracováno. Autor vychází především z historického vývoje a srovnání, nicméně v určitém rozsahu se snaží i o využití srovnávací metody, tudíž lze práci považovat za podnětnou do budoucna.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, na vstupní údaje a jejich zpracování a na použité metody:

Zvolené téma považuji za poměrně náročné na teoretické znalosti, neboť vyžaduje pojmout a zpracovat několik sice souvisejících, ale přesto se od sebe lišících institutů (přistoupení účastníka, záměny účastníka, univerzální a singulární sukcese), a to i s jejich praktickými dopady; navíc nestačí uchopit téma pouze teoreticky, nýbrž i propojit je s právní praxí. Z hlediska vstupních údajů je možno vycházet z existující judikatury, které lze zpracovat standardními metodami, především analyticky a synteticky. Náročnost vlastního vypracování práce a volbu a použití vhodných metod lze pokládat za střední.

3. Formální a systematické členění práce:

Práce má vedle úvodu (kapitola 1) a závěru (kapitola 8) šest kapitol nosného textu. Autor se nejprve věnuje stručnému vymezení vztahu hmotného a procesního práva a základních pojmů (kapitola 2), následně postupně institutu přistoupení účastníka (kapitola 3), záměny účastníka (kapitola 4), procesního nástupnictví při univerzální sukcesi (kapitola 5), procesnímu nástupnictví při singulární sukcesi (kapitola 6) a srovnání s právní úpravou francouzskou (kapitola 7). Přehled historického vývoje až po současnost a rovněž vlastní úvahy autora jsou přítomny vždy v jednotlivých kapitolách věnovaných zmíněným hlavním institutům. Zvolené členění má svou logiku a je přehledné, byť mám za to, že komparativní metoda mohla být využita více a že komparované podněty (například z Francie, ale třeba i odjinud) mohly být začleněny přímo do jednotlivých kapitol věnovaných zmíněným institutům.

4. Vyjádření k práci:

Autorem předkládaná práce je poměrně kvalitním shrnutím problematiky, přičemž autor uvádí i své vlastní úvahy a snaží se argumentovat pro a proti ve vztahu k různým možným řešením, což hodnotím pozitivně. Za klad práce považuji též kritický přístup k pramenům, kdy doktrinální názory nejsou pouze opakovány, ale je na ně nahlíženo s vlastním názorem. Pokud by v něčem bylo možno práci ještě rozvinout, pak dle mého názoru ve větším zapojení srovnání se zahraničními zdroji; na druhou stranu však uznávám, že v takovém případě by možná rozsah práce příliš narostl oproti standardu běžné diplomové práce.

5. Kritéria hodnocení práce (splnění cíle práce, samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení z hlediska plagiátorství, logická stavba práce, práce se zdroji / využití cizojazyčných zdrojů, včetně citací, hloubka provedené analýzy ve vztahu k tématu, úprava práce, jazyková a stylistická úroveň):

Autor si za cíl zřejmě vytkl diskutovat problematiku záměny účastníka v civilním sporném řízení, a to jak z pohledu historického vývoje, tak z pohledu možné rekonstrukce civilního práva procesního. Tento záměr lze považovat v zásadě za splněný.

Práce je zpracována samostatně, autor pracuje s vhodnými a přiměřenými prameny. Nemám k dispozici žádné poznatky, které by naznačovaly, že by práce byla plagiátem či v jiném obdobném směru nesplňovala požadavek originality a dodržení standardů vědecké práce.

Práce má s přihlédnutím ke svému věcnému zaměření logickou strukturu. Práce se zdroji je vyhovující, jejich využití je dostatečné, byť by mohlo být ještě větší. Cizojazyčné zdroje jsou využity v omezené míře provedené komparace s francouzskou právní úpravou; mám za to, že zde by práci bylo možno ještě zdokonalit. Citace jsou prováděny standardním, vyhovujícím způsobem.

Hloubku provedené analýzy považuji za přiměřenou tématu, jak se autor rozhodl je pojmout, zvolené prameny jsou zpracovány adekvátně. Po věcné stránce považuji za diskutabilní úvahu autora na str. 21, že v případě vedlejší intervence, kdy došlo k záměně původního intervenienta za stranu, se jedná o případ procesní legitimace – domnívám se, že to z ničeho neplyne, lze jistě modelovat i situaci, kdy naopak strana věcnou legitimaci neměla, ale intervenient ano, tudíž vzájemnou záměnou jich obou mohl naopak do řízení vstoupit někdo, kdo je podle hmotného práva nositelem příslušného oprávnění či povinnosti. Jinak vážnější věcné výhrady nemám.

Formální úprava práce odpovídá obvyklým požadavkům. Jazyková úroveň je dobrá, byť se v práci vyskytují drobné chyby v psaní, které mohly být v rámci finální korektury práce odstraněny (např. ve více případech chybějící interpunkce, na str. 12 a 17 se uvádí „původní žalobce“, ale míněn je zřejmě „původní žalovaný“, na str. 19 se uvádí „aktivní legitimace“, ale míněna je zřejmě „věcná legitimace“, na str. 38 „institutem, jež by byl“ – správně „jenž“, na str. 50 se hovoří o „postupníkovi“, ale míněn je zřejmě „postupitel“, apod.). Stylistická úroveň práce je dobrá, práce je vesměs napsána pro čtenáře srozumitelně.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Na str. 50 práce v třetím odstavci autor uvažuje o situaci, kdy by se rozsudek vztahoval i na osobu, která nebyla vůbec účastníkem řízení, třeba o něm vůbec ani nevěděla. Lze takovou případnou budoucí právní úpravu považovat za souladnou s ústavním pořádkem, zejména se zřetelem k judikatuře Ústavního soudu, která klade značný důraz na ochranu práv jednotlivce včetně jeho přístupu k soudu a možnosti uplatňovat své argumenty?

Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě:

Práci doporučuji k obhajobě.

Navržený klasifikační stupeň:

Práci předběžně navrhuji hodnotit „výborně“, s přihlédnutím k průběhu obhajoby.

V Praze dne 30. prosince 2019

JUDr. Tomáš Holčapek, Ph.D.